

PŁONAĆ (3) *vb impf*

o jasne.

praes 3 sg płonie (2). ◇ 3 pl płoną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Palić się (3) :

Zwrot: »płonać jako słoma; jako słoma płonie« = palić się błyskawicznie (1;1): Deus meus pone illos vt rotam: et ficut Źtipulam ante faciem venti. Boże [...] Połóż ie iako Źłomę zapaloną przeciw wiatrom. Aby byli Źpaleni tak richło iako Źłoma płonie. WróbbŻółt cc7v; Acapna, Suche drwá/ które płoną yáko słomá. Mącz 37a.

Przen: O chorobie rośliny [od czego] (1) : Carbunculantur semina Płonie nafienie od gorácości. Mącz 38a.

Synonimy: gorać, gorzeć, palić się.

Formacje współrdzenne: opłonać, przyplonać, splonać, wspanać, zapłonać, zapłonać się; odpłoniać, wyploniać, zapłoniać się; odpłonać; płonieć, splonieć, wyplonieć; wplaniać; płonić, wyplonić, wyplonić się.

MN